

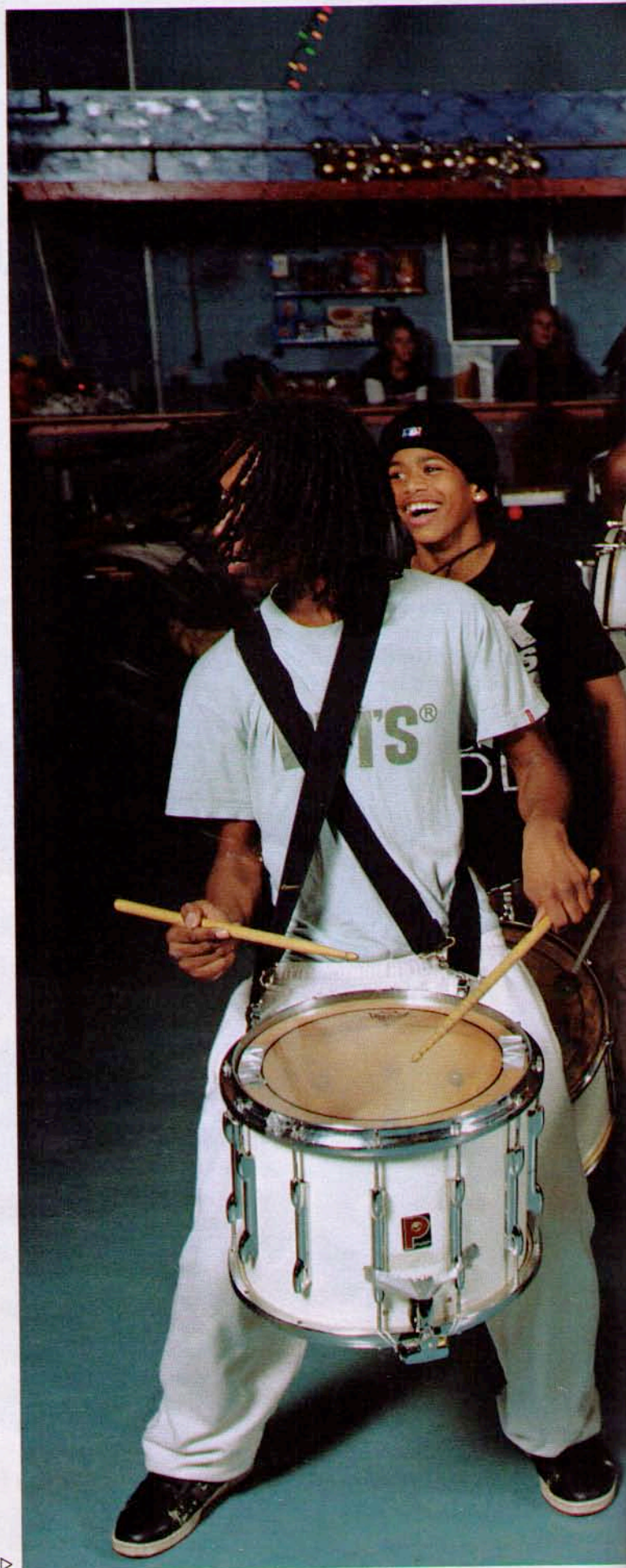
Chillen naast God

De evangelisatiebeweging Youth for Christ neemt in twintig steden een deel van het jongerenwelzijnswerk op zich. Op het winnen van zieltjes zijn ze niet uit, zeggen de jongerenwerkers.

tekst — Jeroen Kleijne . fotografie — Patricia Schimmel

Even na vieren melden zich de eerst jongeren voor de inloop in jongeren centrum The Mall, op een bedrijventerrein in de Musicalstraat - het heet hier niet voor niets Almere Muziekwijk. Veel dreadlocks, soms met caps achterstevoren, *baggy* spijkerbroeken en joggingbroeken, een enkele kin- of wenkbrauwpiëring. De meeste bezoekers ploffen deze donderdag meteen neer achter een van de schermen in de huiskamer of de computerruimte. Twee jongens spelen een Spaanse voetbalklassieker na op de Playstation, fanatiek alsof ze zelf in de Primera Division spelen. Twee anderen proberen te scoren via het forum van partypeeps.com - met foto's van schaars geklede meisjes. Terwijl een meisje bezig is haar Hyves-pagina te pimpen, spuwt rapper Kempfi via Youtube zijn opwekkende *lines* ongegeneerd de huiskamer in: 'Verwen jouw bitch van haar tepels tot haar clit.' (Later verzekert de teamleider dat jongeren meestal worden aangesproken op het draaien van muziek met al te expliciet taalgebruik).

Het tl-licht weerkaatst op de beschilderde autodeuren die aan de muur hangen in de grote zaal. Twee rustige jongens staan in capuchontruien een beetje melig te poolen. Denzel (16, horecaopleiding) woont in de buurt, zijn neef 'Stress' (18 jaar, medewerker Albert Heijn) is met de trein uit Amsterdam gekomen. Net als veel bezoekers komen ze hier bijna elke dag. Stress: 'Om te drummen, drumles te geven of te computeren.' Denzel glimt onder zijn cap: 'Het is hier gezellig, we kennen iedereen.' Stress: 'Het voelt als een grote familie.' Op het prikbord in de gang staan de 'Rulezzzzz': je mag ▷

The Mall telt zes muziekgroepen die wekelijks repeteren. De donderdag is gereserveerd voor The Originals.

'Evangelisatie heeft een negatieve klank, alsof je mensen het geloof door de strot wil duwen'

niet schelden, pesten, discrimineren of vloeken. Je mag een blowtje draaien, maar dat moet je wel buiten oproken. Een jongerenwerker trekt een collega even aan zijn jasje. Hij kijkt bezorgd. 'Het gaat niet zo goed met Regilio. Hij heeft een klasgenootje bont en blauw geslagen. Ik ga morgen even met zijn moeder praten.'

Het enige waaruit je op het eerste gezicht kunt afleiden dat dit jongeren centrum wordt gerund door Youth for Christ (YfC), is 'Gods mailbox', de vragenbus naast de voordeur: 'Drop hier je vragen, bedankjes of dingen waarvoor gebeden mag worden.' En misschien nog uit het kruisje dat de teamleider om zijn nek draagt. De organisatie is ruim zestig jaar wereldwijd actief als evangelische organisatie voor jongeren. In Nederland koos YfC halverwege de jaren negentig voor een nieuwe strategie, zegt directeur Edward de Kam. 'We wilden ons niet langer opsluiten binnen onze christelijke muren, maar het land ingaan, onszelf naar buiten keren. Evangelisatie heeft een negatieve klank, alsof je mensen het geloof door de strot wil duwen, maar wij wilden gewoon goede dingen doen voor jongeren. We zijn begonnen in Rotterdam, in twee slooppandjes die we kregen van een woningbouwcorporatie. Met zeil over het dak en vol gebruikte injectiespuiten en oude matrassen. Met jongeren uit de buurt hebben we het opgeknapt. Stap voor stap zijn we in die buurt aan de slag gegaan. Gewoon door jongeren te leren kennen en activiteiten voor ze te organiseren. Andere welzijnsinstellingen hebben meerdere doelgroepen, wij richten ons alleen op jongeren. Dat geeft ons veel expertise.'

Rotterdam zag dat het goed ging en gaf begin 2000 als eerste gemeente Youth for Christ subsidie. Sindsdien heeft het jongerenwelzijnswerk zich uitgebreid als een olievlek. In 2006 kreeg de organisatie 500 duizend euro overheidssubsidie, in 2007 groeide dat naar 1,2 miljoen euro en voor 2008 komt YfC waarschijnlijk uit op bijna 2 miljoen subsidie, ongeveer net zoveel als de inkomsten uit eigen fondsenwerving. De organisatie, die nu in twintig steden actief is, wil uiteindelijk in 62 plaatsen met meer dan vijftigduizend inwoners jongerenwelzijnswerk uitvoeren.

Het inhuren van de christelijke organisatie voor het uitvoeren van jongerenwelzijnswerk leidt een enkele keer tot politieke weerstand. D66-voorman Alexander Pechtold stelde in 2007 Kamervragen aan minister Rouvoet over de scheiding van kerk en staat. In Delft kwam een D66-raadslid met het voorstel om de subsidie van YfC te besteden aan voorlichting over homodiscriminatie. En in het Amsterdamse stadsdeel De Baarsjes veroordeelde de raad eind november in een 'motie van treurnis' het contracteren van de evangelische organisatie.

In Almere houden ze de maatschappelijke taken en de evangelisatie gescheiden. De jongerenwerkers zeggen het, de jongeren beamen het, de gemeente houdt het nauwlettend in de gaten. Beleidsadviseur Steve Leysner: 'In de subsidiebeschikking hebben wij opgenomen dat geloofsactiviteiten geen onderdeel mogen uitmaken van de inloop. Onze indruk is dat de organisatie zich daaraan houdt.'

De gesubsidieerde activiteiten worden doordeweeks gehouden en in het weekend zijn er de christelijke jongerengroepen van XLive ('als je geïnteresseerd bent in een leven met God').

Voor 2008 en 2009 betaalt de gemeente ongeveer 60 duizend euro voor het beheer van The Mall, voor een msn-hulplijn voor meiden en voor de voorlichting op scholen over pesten, alcohol en drugs. Leysner is erg te spreken over de samenwerking met de christelijke organisatie. 'Dit is het enige jongeren centrum van Almere Stad West. Als je ziet dat er elke dag ongeveer 75 jongeren binnenkomen, levert The Mall een positieve bijdrage aan het voorkomen van overlast. We richten ons vooral op de vraag van de jongeren. Zij moeten zelf met ideeën voor activiteiten komen. Voor deze doelgroep werkt dat goed.'

Teamleider Mark Zeldenrust organiseert de activiteiten met vier parttime jongerenwerkers en een flink aantal vrijwilligers: 'Als ze op de bank willen hangen, is dat ook prima. Op een gegeven moment gaan ze uit zichzelf iets doen. De meidengroepen zijn op dit moment bijvoorbeeld bezig met het voorbereiden van een multimediaal theaterstuk; een regisseur van de tv-soap *Onderweg naar morgen* heeft geholpen bij het maken van het script. En tien jongens hebben net een multiculturele kookcursus afgerond. Jongerenwerker Glenn Leeuwijn, opgeleid als kok: 'Jongeren zitten nog niet vol met vooroordelen, ze vinden het leuk om van elkaars cultuur te proeven. Sommigen riepen eerst dat koken iets voor hun tante was, maar later deden ze toch mee. Bij een prijsuitreiking van de gemeente hebben ze met zijn allen hapjes gemaakt. Toen zag je hoe goed ze hadden leren samenwerken.'

In de keuken staat 'oom Glenn' vanavond met een vader van een van de bezoekers Surinaamse soep te maken. Lege blikjes kokosmelk staan op het brede aanrecht. Bezoekers kunnen elke dag voor 1 euro komen eten en daarvan wordt grif gebruikgemaakt. Het vlees in de pruttelende soeppan is halal, zodat moslimjongeren ook kunnen mee-eten. Zeldenrust: 'Bij ons is bijna tweederde van de bezoekers van Surinaamse en Antilliaanse afkomst, maar dat kan per dag verschillen. Soms hebben we ineens een grote groep Marokkanen. Als hun ouders daarover vragen hebben, leggen we uit dat we ieders geloof respecteren. Ze zeggen dat het mixen van verschillende culturele groepen zo goed als onmogelijk is, maar ons lukt dat gelukkig soms wel. Bijvoorbeeld met de kookcursus en de rapgroep.'

'Wij kunnen ook helpen met praktische en emotionele problemen. Meegaan naar een open dag van een opleiding, helpen bij een sollicitatie, doorverwijzen naar jeugdmaatschappelijk werk. Sommigen hebben behoefte aan contact. Anderen willen vooral met rust gelaten worden. De boodschap die wij ze meegeven, is dat ze altijd bij ons terecht kunnen. Steeds vaker richten we ons op talentontwikkeling: koken, sport of muziek. Uitgangspunt is wat de jongeren aandragen. Zelf waren we nooit op het idee gekomen van de brassbands, dat idee komt van de jongeren zelf.'

Bandleider Clyde: 'Ik vind niet dat je merkt dat dit centrum van een christelijke organisatie is.'

The Mall telt zes brassbands, waarvan eentje voor kinderen van 8 tot 12. Elke dag repeteert er een groep jongeren met trommels en koperen blaasinstrumenten, deze donderdag zijn dat The Originals. De training begint officieel om 5 uur, maar op dat tijdstip is de grote zaal nog tamelijk leeg. Een meisje heeft een trompet bemachtigd en speelt - ietwat vals - de titelsong van *Titanic*. Twee jongens beginnen vast te roffelen en overstemmen met gemak de hiphop in de andere ruimte.

Met de onvermijdelijke 'boksen' om elkaar te begroeten, druppe-

len The Originals binnen. Tegen half 6 is de twaalfkoppige band eindelijk compleet. Bandleider Clyde zet zijn Batman-cap nog even recht en stuurt iedereen die niets in de grote zaal te zoeken heeft naar de andere ruimte. Nog kan de training niet beginnen, want in de sporttas die klaarstaat, zitten plastic in plaats van houten drumsticks. Het wordt muisstil als Clyde begint aan een effectieve donderspeech. 'Dit is bullshit! Jullie gaan slordig met instrumenten om. Vanaf nu raken jullie geen instrumenten meer aan van iemand anders, is dat duidelijk?' De muzikanten knikken schuld- ▷

BILDERBERG
OVERWINTEREN
BIJ BILDERBERG

2 overnachtingen
2 x het Bilderberg ontbijt
1 x driegangendiner

Vanaf
€ 109 p.p.

Reserveer via
www.bilderberg.nl
of bel 0800 - 0245 245

BILDERBERG

Why settle for less?

€ 100 p.p. toeslag voor Bilderberg Garden Hotel Amsterdam, Bilderberg Hotel Jan Luyken Amsterdam, Bilderberg Kasteel Vaalsbroek Vaals en Bilderberg Landgoed Lauswolt Beetsterzwaag. Aanbieding geldig tot en met 29 maart 2009, op basis van beschikbaarheid en 2 personen per kamer.

'Het idee van de brassbands komt echt van de jongeren zelf'

bewust. Als ze vier tellen later beginnen te spelen, raast er van het ene op het andere moment een ritmische orkaan door The Mall. Negen trommelaars, drie trompettisten en een trombonist dansen en spelen alsof hun leven ervan afhangt. Steeds als je denkt dat het niet sneller kan, komt er nog een tempootje bij - nu wordt duidelijk waarom sommigen een korte broek hebben aangetrokken. Pas na twintig minuten verstomt de spierballenmuziek.

Bandleider Clyde (21) geeft sinds twee jaar muziekles op een middelbare school - als onderdeel van de naschoolse activiteiten - en daarnaast in The Mall. 'Ik kwam hier eerst als bezoeker, maar dit vind ik ook leuk om te doen.' Hij komt uit de naburige Stedenwijk, waar weinig te doen is voor jongeren. 'Je ziet dan wat je overal ziet: groepjes die op straat hangen, worden weggestuurd door de politie en gaan dan rottigheid uithalen. Dan is het goed als die jongens terecht kunnen in een jongeren centrum als dit. Ik ben christen, maar ik vind niet dat je merkt dat dit centrum van een christelijke organisatie is.'

In een hoekje van de huiskamer van The Mall heeft Leeuwin zijn kappersschaar tevoorschijn gehaald om een collega onder handen te nemen. Af en toe komt een jongere even polshoogte nemen. Maar hij heeft toch een koksopleiding gevolgd? 'Daarvoor heb ik zeventien jaar een kapsalon gehad', verklaart Leeuwin. 'Ik ben van alle markten thuis. Een paar jongeren hebben al gevraagd of ik een cursus persoonlijke verzorging wil organiseren. Dat lijkt me een goed idee. Sommigen weten niet eens hoe ze een overhemd moeten strijken. Zoiets kan ze op het idee brengen een opleiding in die richting te volgen, bijvoorbeeld de kappersvakschool.'

De jongerenwerker is in Suriname opgegroeid zonder moeder en moest vanaf zijn 14de voor zichzelf zorgen. 'Ik weet als geen ander hoe het is om een moeilijke jeugd te hebben. Hoewel ik jarenlang ander werk heb gedaan, is jongerenwerk echt mijn passie. In mijn gedrag en in mijn denken wil ik een voorbeeld zijn. Ik ben iemand met geduld en begrip, maar ik wil de jongeren ook leren dat als ze iets willen, ze er ook iets voor moeten doen. Ga geen negatief gedrag vertonen als het je niet bevalt, maar gebruik je mond. Respecteer elkaar, gebruik geen scheldwoorden. Zoals we in Suriname zeggen: 'Je mond is geen graf.' Ik werkte eerst voor een welzijnsorganisatie in Amsterdam, maar dit past beter bij mij. Voordat de bezoekers komen, bidden we altijd. We vragen God ervoor te zorgen dat het goed gaat met onze jongeren.'

De laatste die plaatsneemt in de kappersstoel is de 15-jarige Dylan. Hij heeft zijn lange krullen hoog opgestoken, want alleen het haar eronder wordt opgeschoren. De jongen stelt vragen over het gebruik van de tondeuse. Tevreden kijkt Dylan in de spiegel. Op verzoek van Leeuwin stofzuigt Dylan de vloer en daarna gaat hij gauw msn'en of chillen bij zijn vrienden van de brassband. Zou een cursus persoonlijke verzorging iets voor hem zijn? 'Ik weet het nog niet, maar ik ga zeker een keertje kijken.'

De naam Regilio is verzonnen.